

Мој Јован је био ерудита, филозоф и боем. Тако су га доживљавали сви који су га познавали и волели. Широ је љубав, нежност и доброту око себе, делио с другима њихове муке. Никада није прошао поред просјака, а да им нешто не удели или купи. Хранио је и појио напуштене животиње, рањене водио код ветеринара, доводио кући. Звала сам га доктор Дулитл, јер су га животиње волеле и он је налазио начина да се с њима разуме. Све су га ране његовог рода болеле, али и невоље људи које није познавао. Био је најблагоднији човек кога сам познавала. Видимо се на другој обали, најдражи мој Мицане!

Јован с мамом у загрљају, 2006.